

Bedre udnyttelse af eksisterende skove vil bl.a. ske ved at samordne de eksisterende konsulentordninger inden for skovbruget, således at der laves en enstrengt ordning med ensartede regler. Ordningen vil blive udformet sådan, at den nuværende 50 ha-grænse bortfalder.

Samtidig sigter regeringen mod at lette mulighederne for tilplantning af landbrugspligtig jord ved lempelser og justeringer i landbrugsloven og jordfordelingsloven.

Et væsentligt element i regeringens skovpolitiske redegørelse er endelig, at der bør etableres en mere tæt koordination mellem de forskellige forsknings- og uddannelsesinstitutioner på skovbrugsområdet.

7. Hovedtræk i lovforslaget

I lovforslaget er indarbejdet regler fra *skovloven* (lovbekendtgørelse nr. 231 af 4. maj 1979 som ændret ved § 10 i lov nr. 250 af 23. maj 1984) og *udstykningslovens* § 3 (lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 1977). Forslaget indeholder dog en række nye principper i forhold til disse regler, ligesom der i stor udstrækning er gennemført en sproglig og retsteknisk modernisering.

Der har i årenes løb udviklet sig en righoldig praksis ved administrationen af den gældende lov. Denne praksis er beskrevet i bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Den nævnte praksis er i vidt omfang opstået ved fortolkning af enkelte nøglebestemmelser i den gældende lov. I lovforslaget er den formuleret i visse regler.

Lovforslaget er i det store og hele udtryk for en videreførelse af linien i 1935-loven, uden at der på væsentlige områder er tale om hverken lempelser eller skærpselser. Lovforslaget betoner dog i højere grad end den gældende lov de miljømæssige forhold ved skovene.

I det efterfølgende er kort angivet hovedindholdet af lovforslagets enkelte kapitler:

I *Kapitel 1* er der som noget nyt angivet en formålsbestemmelse, hvori det præciseres, at skovene har både en produktionsmæssig og en miljømæssig funktion. I Statsskovbruget skal der lægges særlig vægt på udvikling og gennemførelse af en god og miljøvenlig skovdrift, der kan danne forbillede.

Kapitel 2 beskriver fredskovspligtige arealer, dvs. de arealer som primært er reguleret ved loven. Endvidere indeholder kapitlet bestemmelser om fredskovspligtens indhold, om de undtagelser, der kan gøres herfra og om byggeri og udstykning.

I *Kapitel 3* er der som noget nyt præciseret rammerne for god skovdrift, der sammen med fredskovsbegrebet er et bærende element i lovforslaget.

Desuden legaliseres adgangen til at dyrke juletræer og pyntegrønt i kort omdrift.

Reglerne i *Kapitel 4* tilsigter ved tilskud at fremme og forøge løvtræsarealerne, især bøg og eg.

Kapitel 5 beskriver situationen ved ejerskifte. For så vidt angår det særlige 10 årige-tilsyn med skove, der har været handlet, er der sket den ændring, at ordningen er sat i bero, men kan sættes i kraft igen, hvis der bliver behov derfor. Samtidig er ordningen udvidet til også at omfatte skove i selskabseje, uanset tidspunktet for ejerskifte.

I *Kapitel 6* er der fastsat regler om skovens inddragelse i den fysiske planlægning.

Kapitel 7 omhandler myndighederne i henhold til loven og angiver bl.a., hvilke pligter myndighederne har som formidler af viden om skovdrift.

Ifølge *Kapitel 8* skal der nedsættes et skovnævn, der afløser det nuværende Statens Skovnævn.

Reglerne i *Kapitel 9* omhandler de pligter, skovejere har, og de administrative sanktionsmuligheder, myndighederne har.

Kapitel 10 indeholder straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

8. Den gældende skovlov

Flere af bestemmelserne i den gældende skovlov fra 1935 fandtes også i skovforordningen fra 1805. Skovlovgivningen er således en meget gammel del af landskabsforvaltningen. Dette er medvirkende til, at mange af de danske skove er af høj kvalitet, både hvad angår træproduktion og miljømæssige forhold.

Den gældende skovlov varetager både landskabelige og produktionsmæssige hensyn. Dens regler tilsigter, at landets skovareal ikke formindskes.

Skovarealet fastholdes ved, at størstedelen af skovene er pålagt fredskovspligt.

Fredskovspligt er en arealreservation til skovdrift. Begrebet var ikke nævnt i 1805-forordningen, men det blev benyttet allerede i forbindelse med udskiftningerne og matrikuleringen i slutningen af 1700-tallet. Fredskovsbegrebet har betydet, at landets skovareal i de sidste par hundrede år er forøget fra 2-3 pct. til nu ca. 12 pct.

Loven bestemmer, at fredskovspligtig grund skal drives på en måde, så der dannes sluttet skov af højstammede træer.

Denne bestemmelse tjener flere formål. Højstammede træer er velegnede til træindustriel udnyttelse pga. deres dimensioner, og da de kun har